

201601625
Zorginstituut Nederland

22 MAART 2017

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw mr.
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg
Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2017012469

Datum 21 maart 2017
Betreft **Definitief advies** als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2016133142

Onze referentie
2017012469

Uw referentie
G47 201601625

Uw brief van
22 november 2016

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 22 november 2016 aan Zorginstituut Nederland advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de kosten van zittend ziekenvervoer en mondzorg.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd. Op 16 januari 2017 heeft Zorginstituut Nederland het voorlopig advies aan uw commissie verstuurd. Vervolgens heeft uw commissie het verslag van de hoorzitting d.d. 25 januari 2017 en de uitkomst van het geadviseerde nader onderzoek aan het Zorginstituut verstuurd met het verzoek om een definitief advies.

In de ZorgVerzorgd polis is de aanspraak op zittend ziekenvervoer en bijzondere tandheelkunde omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

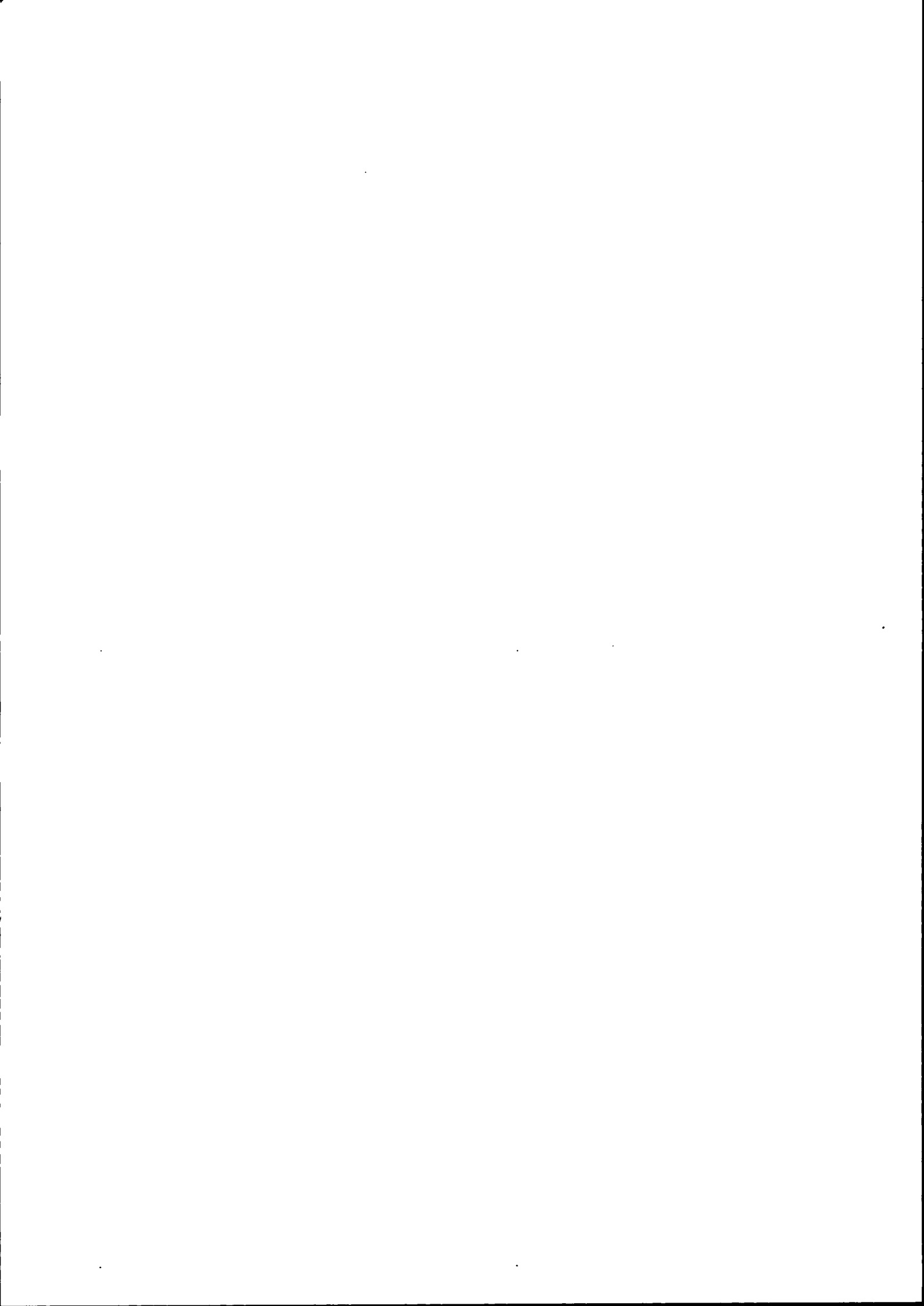
Vooraf merkt Zorginstituut Nederland nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van Zorginstituut Nederland kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Voorlopig advies

Na kennisneming van het geschil heeft Zorginstituut Nederland dit dossier ter beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Tandheelkundige beoordeling

Verzoekster heeft op 9 september en 2 december 2015 tandheelkundige behandelingen ondergaan met de verrichtingscodes J60 (consultatie) en T82 (tandvleescorrectie). Verweerder voert aan dat deze behandelingen niet op

grond van de basisverzekering voor vergoeding in aanmerking komen. Na een hernieuwde aanvraag van verzoekster heeft verweerder echter besloten de behandeling met verrichtingscode J60 alsnog te vergoeden. Het voorstel van verweerder om de behandeling met verrichtingscode T82 tot maximaal tachtig procent te vergoeden, heeft verzoekster afgewezen.

Zorginstituut Nederland
Zorg

Datum
21 maart 2017

Onze referentie
2017012469

Uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt dat verzoekster in het verleden implantaten heeft laten plaatsen met daarop een gebitsprothese. De tandheekkundig adviseur merkt op dat wanneer een behandeling heeft plaatsgevonden in het kader van de bijzondere tandheekkunde, dit er niet toe leidt dat alle opeenvolgende behandelingen onder de aanspraak van de Zorgverzekeringswet komen te vallen. Naar het oordeel van de tandheekkundig adviseur behoren de consultatie en tandvleescorrectie tot de normale onderhoudskosten waarvoor geen indicatie tot bijzondere tandheekkunde bestaat.

Juridische beoordeling

De aanspraak van verzoekster heeft zowel betrekking op mondzorg als zittend ziekenvervoer. Wat betreft het zittend ziekenvervoer heeft verweerder aangegeven dat deze kosten niet worden vergoed, nu een huisartsbezoek en bloedprikken niet kunnen worden gekwalificeerd als een behandeling.

Zorginstituut Nederland leidt uit de stukken af dat de vergoeding van ziektekosten niet gebaseerd is op een van de benoemde indicatiegroepen, maar op de zogenaamde hardheidsclausule (indien de verzekerde in verband met de behandeling van een langdurige ziekte of aandoening langdurig is aangewezen op vervoer en het niet verstrekken of vergoeden van dat vervoer voor de verzekerde zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard). Het Zorginstituut leidt daaruit af dat er sprake is van een langdurige ziekte of aandoening. Op grond van de polisvoorwaarden heeft een verzekerde recht op vergoeding van kosten van vervoer voorzover het vervoer betreft naar een persoon bij wie of een instelling waarin hij zorg zal ontvangen waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de zorgverzekering komen; bloedprikken en een bezoek aan de huisarts is zorg, die ten laste van de zorgverzekering komt. Wat betreft de kosten van het vervoer naar het huisartsbezoek en het bloedprikken adviseert het Zorginstituut om deze zorg in de berekening mee te nemen, om te toetsen of sprake is van onbillijkheid van overwegende aard.

Definitief advies

De tandheekkundig adviseur heeft hetgeen in de hoorzitting is aangevoerd, meegenomen bij het opnieuw bestuderen van de gegevens in het dossier.

Tandheekkundige beoordeling

Naar het oordeel van de tandheekkundig adviseur komen uit het verslag geen feiten of omstandigheden naar voren die aanleiding geven het voorlopig advies ten aanzien van de tandheekkundige behandelingen te herzien.

Juridische beoordeling

Uit het hoorzittingsverslag blijkt dat verweerder van mening blijft dat een huisartsbezoek en bloedprikken niet kunnen worden aangemerkt als een behandeling zoals bedoeld in artikel 2.14 van het Besluit Zorgverzekering (Bzv). Zoals ook in het voorlopig advies vermeld, is het Zorginstituut van mening dat dit wel mogelijk is.

Uit artikel 2.14 lid 3 Bzv blijkt verder dat voor de toepasselijkheid van de hardheidsclausule er sprake moet zijn van een 'behandeling van een langdurige aandoening'. Nu zowel verzoekster als verweerder zich tijdens de hoorzitting niet hebben uitgelaten over de vraag of verzoekster behandeld is in het kader van een langdurige aandoening, blijft onduidelijk of hiervan sprake is.

Zorginstituut Nederland
Zorg

Datum
21 maart 2017

Onze referentie
2017012469

Om op grond van artikel 2.14 lid 3 Bzv aanspraak te kunnen maken op vergoeding van zittend ziekenvervoer moeten daarnaast het bezoek aan de huisarts en het bloedprikken verband met elkaar houden en samenhangen met de langdurige aandoening. Indien het huisartsbezoek en het bloedprikken plaatsvinden in verband met incidentele klachten en symptomen, is de hardheidsclausule niet van toepassing.

Het advies

Zorginstituut Nederland heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert Zorginstituut Nederland tot afwijzing van het verzoek tot vergoeding van de tandheelkundige behandelingen. Wat betreft de aanspraak op zittend ziekenvervoer adviseert Zorginstituut Nederland dit verzoek slechts toe te wijzen indien het bezoek aan de huisarts en het bloedprikken verband houden met een langdurige aandoening van verzoekster.

Hoogachtend,

17 JAN 2017

Zorginstituut Nederland

201601625

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw mr.
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Pakket
Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 89 59

Contactpersoon

0530 2016138571

Datum 16 januari 2017
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2016133142

Onze referentie
2016138571

Uw referentie
G47 201601625

Uw brief van
22 november 2016

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 22 november 2016 aan Zorginstituut Nederland advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de kosten van zittend ziekenvervoer en mondzorg.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Zorginstituut Nederland brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de ZorgVerzorgd polis is de aanspraak op zittend ziekenvervoer en bijzondere tandheelkunde omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt Zorginstituut Nederland nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van Zorginstituut Nederland kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Tandheelkundige beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft Zorginstituut Nederland dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Verzoekster heeft op 9 september en 2 december 2015 tandheelkundige behandelingen ondergaan met de verrichtingscodes J60 (consultatie) en T82 (tandvleescorrectie). Verweerder voert aan dat deze behandelingen niet op grond van de basisverzekering voor vergoeding in aanmerking komen. Na een hernieuwde aanvraag van verzoekster heeft verweerder echter besloten de

behandeling met verrichtingscode J60 alsnog te vergoeden. Het voorstel van verweerder om de behandeling met verrichtingscode T82 tot maximaal tachtig procent te vergoeden, heeft verzoekster afgewezen.

Zorginstituut Nederland
Pakket

Datum
16 januari 2017 en 2017

Onze referentie
2016138571

Tandheelkundige hulp voor volwassenen maakt geen deel uit van de te verzekeren prestaties krachtens de Zorgverzekeringswet. Dit kan slechts anders zijn, indien er sprake is van een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp zoals vermeld in de polisvoorwaarden. Uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt dat verzoekster in het verleden implantaten heeft laten plaatsen met daarop een gebitsprothese. De tandheelkundig adviseur merkt op dat wanneer een behandeling heeft plaatsgevonden in het kader van de bijzondere tandheelkunde, dit er niet toe leidt dat alle opeenvolgende behandelingen onder de aanspraak van de Zorgverzekeringswet komen te vallen. Naar het oordeel van de tandheelkundig adviseur behoren de consultatie en tandvleescorrectie tot de normale onderhoudskosten waarvoor geen indicatie tot bijzondere tandheelkunde bestaat.

Juridische beoordeling

De aanspraak van verzoekster heeft zowel betrekking op mondzorg als zittend ziekenvervoer. Wat betreft het zittend ziekenvervoer heeft verweerder aangegeven dat deze kosten niet worden vergoed, nu een huisartsenbezoek en bloedprikken niet kunnen worden gekwalificeerd als een behandeling.

Zorginstituut Nederland leidt uit de stukken af dat de vergoeding van ziektekosten niet gebaseerd is op een van de benoemde indicatiegroepen, maar op de zogenaamde hardheidsclausule (indien de verzekerde in verband met de behandeling van een langdurige ziekte of aandoening langdurig is aangewezen op vervoer en het niet verstrekken of vergoeden van dat vervoer voor de verzekerde zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard). Het Zorginstituut leidt daaruit af dat er sprake is van een langdurige ziekte of aandoening. Op grond van de polisvoorwaarden heeft een verzekerde recht op vergoeding van kosten van vervoer voorzover het vervoer betreft naar een persoon bij wie of een instelling waarin hij zorg zal ontvangen waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de zorgverzekering komen; bloedprikken en een bezoek aan de huisarts is zorg, die ten laste van de zorgverzekering komt.

Advies

Gelet op het bovenstaande, is Zorginstituut Nederland het met verweerder eens dat verzoekster niet in aanmerking komt voor vergoeding van de tandheelkundige behandelingen. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald. Wat betreft de kosten van het vervoer naar het huisartsbezoek en het bloedprikken is het Zorginstituut van oordeel dat deze zorg in de berekening meegenomen kan worden, om te toetsen of sprake is van onbillijkheid van overwegende aard.

Hoogachtend,